In lumea Faraonilor

MEMPHYS

XIII

de OLGA GRECEANU

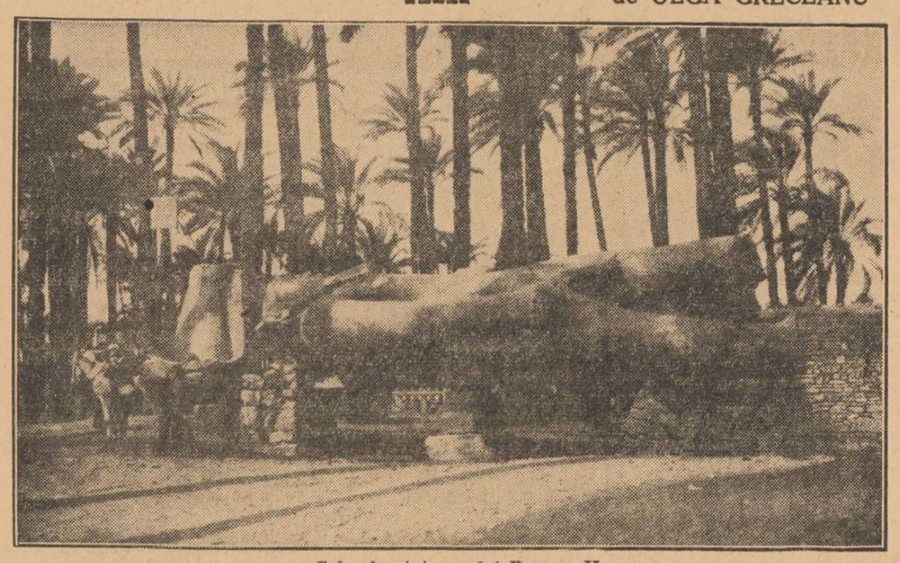

Colosala statue a lui Ramses II

Ziua de eri am risipit-o în Cairo cu viziterea luxoaselor Moschee, dar azi facem o plimbare la Memphys, fosta capitală a Egiptului de acum 5.000 de ani.

Orașul de mult nu mai există și nici chiar Templul închinat zeului Phtah, ale cărui pietre și blocuri de marmoră au servit ani dearândul la ridicarea clădirilor moderne din Cairo. Dar a fost o vreme când Memphys reprezenta focarul științelor egiptiene când regeasca curte a Faraonului era compusă din caste preoțești și caste militare, când instituțiile erau înalte expresiuni de civilizație deja adultă Azi, în locul orașului unde ajunsese atât de puternic Iosif cel vândut de frații săi, nu mai vezi decât un loc părăsit, unde palmierii, bananii și salcâmii cresc în voe, groși și înalți.

Când e aproape să ajungem, se zărește la o oarecare distanță o piramidă, mult mai mică decât cele dela Giseh, dar în fine o piramidă. Nu mă mai impresionează. Vreau de acum înainte altceva decât Piramide, vreau ceva nou, vreau Temple, morminte și necropole sub pământ, unde ți-e frig și unde ți-e frică.

Mergem mai departe și ne oprim la mormântul lui Phtah-Hotep, ultimul rege din a cincea dinastie, care a trăit acum 4660 de ani, poate chiar Regele care a visat pe cele șapte vaci slabe mâncând șapte vaci grase, și care a scos pe Iosif din închisoarea, unde îl aruncase Putifar.

Scoborâm din mașină și scoborâm și în mormânt. Cu fiecare treaptă pătrundem tot mai adânc în inima pământului și ne e bine, fiindcă e răcoare. Am lăsat sus un pământ cu oameni și cu palmieri, cu cer senin și soare arzător; în galeriile lungi și înguste săpate la zeci de metri sub rădăcinile acelor palmieri, mă plimb fericită, fiindcă am scăpat de chinul arșiței și pot să respir și să-mi țin geanta și cartea în mână, fără să simt cum degetele se lipesc de ele, de căldură.

E cel dintâi mormânt ce văd, și-l privesc cu toată curiozitatea. La lumina beculuĭ albastru, pereții mormântului labirint, se văd ca ziua; plini de inscripții, de formule și de picturi.

In camera sepulcrală în care a fost depusă odată mumia regelui Phtah-Hotep, e pictată toată ocupația lui zilnică: un slujitor îi piaptănă părul, un altul îi potrivește sandalele în picioare, altul îi îngrijește cutele hainei, în timp ce patru pitici aranjează unul după altul frumoasele coliere, cu care-și va împodobi gâtul și pieptul.

In spatele Regelui, o maimuță stă cuminte, iar doisprezece mari funcționari, în genunchi, îi prezintă un document.

In altă cameră e arătat în mijlocul unor oameni ce culeg vie, apoi asistând la o luptă de trântă a unor copii, sau încă la un cioban ce-și adună oile de frica unui crocodil ce tocmai scoate capul din apă. Pe alt perete Faraonul ia parte la o vânătoare de antilope și gazele, iar pe altul, Regele bea vin cu cel mai iubit prieten al lui: bătrânul pictor Phtah-ânkh-ni, autorul acestor picturi ce privim și în care i-a plăcut să se imortalizeze alături de Regele pe care pare că l-a venerat.

Mă uit la acest „coleg" al meu, cu multă plăcere: e bătrâior, chel, dar cu fața deschisă, vesel și încă verde. Poate că-i place să bea, că-l revăd iar pe un perete, reprezentat în genunchi în barca sub care se agită pești uriași, el fiind însă ocupat să bea dintr'o amforă, pe care o slujitoare i-o ține cu amândouă mâinile

Nimic funerar în aceste galerii ale morții. O simplă poveste de cum își întrebuința un Faraon ziua întreagă, și încă o poveste spusă pe un ton glumeț.

Așa dar primul meu contact cu mormântul subteran egiptian n'a fost prea jalnic. Dimpotivă, mi-a procurat o serie de bucurii: m'am văzut la răcoare, am făcut cunoștință cu un artist genial, am urmărit pe o lungime de zeci de kilometri o elegantă serie de compoziții stilizate și am înregistrat pentru totdeauna pe retina ochiului meu cel mai prețios roșiu-cărămiziu ce poate fi pe lume, și care aci e pus din abondență pe vestmintele robilor slujitori

Dacă în camera sepulcrală ar mai fi fost păstrat cosciugul Regelui Phath-Hotep poate că toată atmosfera cavoului ar fi fost alta. Dar mumia a fost ridicată din locul ce se credea veșnic și cu ea s'a dus tot ce putea aminti aci o moarte.

Ne urcăm iar în mașini, pentru ca să ne oprim la câteva sute de metri mai departe unde avem de văzut o statuie a lui Ramsès al II-lea.

Iar Ramsès !?

Iar. Dar, vai! Ce tristă revedere! Mărețul, mândrul, orgoliosul Ramsès al II-lea, cuceritorul Ethiopiei, care umple o sală întreagă la Cairo cu multiplele lui mărețe figuri, e la picioarele mele, căzut jos, dealungul nesfârșitilor lui metri de înălțime, cu picioarele retezate, cu mâna care strângea „emblema vieții" ruptă.

Mă obișnuisem, ori de câte ori mă gândeam la Ramsès, să-mi apară mândru, fericit, zâmbitor, falnic, sigur dinainte de victorie și cucerire, stâlp în Istoria Faraonilor; mă obișnuisem să mă tem de el ori de câte ori venea spre mine cu piciorul stâng înainte, cu pumnul strâns, cu emblema regească pe frunte.

Ca să-l văd acum doborât de vreme, pe el, pe care-l credeam în stare, chiar timpul să-l biruiască, nu am nici o plăcere. Mă simt parcă înșelată în credința ce-mi făcusem.

Nimeni niciodată nu va putea să-l mai ridice de aci, pentru că nu mai e cu putință.

Și totuși dacă vreodată, meșteri iscusiți, l-ar putea ridica iar sus, în picioare, drept, imens, palmierii de aci, abia dacă i-ar ajunge până la piept.

Imi place să mi-l închipui în picioare. Cu pieptul ridicat peste coama bătrânilor palmieri, Ramsès al II-lea, cu capul sus, ar putea privi pe deasupra pădurilor de banani, peste tot pământul Egiptului pe care l-a liberat, peste tot deșertul ce a stăpânit timp de 67 de ani, și chiar dincolo de marea Roșie și dincolo de Ethiopia pe care atâta și-a dorit-o.

Acum, servește drept bancă, felahilor obosiți...

(Va urma)

DREPTUL ISTORIC ROMÂNESC ASUPRA MARAMUREȘULUI

Sighet, 12 Aug.

Sub acest titlu s'a inaugurat ieri la Sighet seria de conferințe organizate de Partidul Națiunii" sub conducerea d-lui dr. V. Ilea. In fața unui public numeros format din intelectuali și țărani, conferențiarul, d. prof. Ion Biltiu-Dăncuș, s'a străduit să informeze, pe baza vechilor noastre documente și diplome primite dela regii unguri, romanitatea acestui pământ voevodal, leagăn al românismului.

După ce face un scurt istoric, conferențiarul arată că unguriĭ n'au stăpânit acest pământ decât din secolul al XIV, iar românii noștri trăiau liberi, sub conducerea voevozilor și cnezilor, aleși de ei înșiși. Pe la 1300 s'au făcut primele colonizări de unguri și sași catolici în cinci comune: Sighet, Câmpulung, Teceu, Vișeu și Hust, pe care diplomele ungurești îi numesc „hospes", oaspeți în pământul valah al Maramureșului. Regii unguri le-au dat drepturi și privilegii ca să poată exista, iar voevozii maramureșeni le-au respectat aceste drepturi. După un istoric polon Sighetul, spune conferențiarul, ar fi fost o moșie de a familiei lui Dragoș-Vodă, pe care urmașii acestuia ar fi stăpânit-o și după colonizarea ei de către unguri. Aici s'a ridicat, spune istoricul ungur Szilagyi Istvan, la 1050, o biserică, astăzi reformată, care după stilul ei orientală nu putea fi decât românească, deoarece Rușii nu au atins până atunci Maramureșul, iar ungurii nu erau pe aici. Așadar chiar și Sighetul, cea mai veche așezare ungurească în Maramureș, a fost, la origină, românească, iar Câmpulungul a păstrat, până acum 200 de ani capul de zimbru ca sigiil al acestei comune, care era semnul voevozilor valahi din Maramureș.

Acești hospes unguri nu erau nici măcar nobili, ci aveau numai o nobilitate colectivă. Abia în sec. XVII încep a primi unele familii ungurești titluri de nobili, dar numai dela voevozii din Ardeal, carora le-au făcut diferite servicii. Și de atunci nici nu s'au oprit ungurii în județul nostru. Au rămas numai ca hospes, aduși fie ca funcționari, fie ca meseriași și care au plecat atunci când funcțiunea lor s'a isprăvit.

Care era situația elementului românesc în aceste vremuri? Găsiți aici, regii unguri, care aveau nevoie de serviciile voevozilor maramureșeni, le *recunosc* nobilitatea, dându-le diplome prin care sunt recunoscuți ca proprietari ai acestui pământ, cerându-le în schimb să-i recunoască și să-i ajute cu armata în caz de războaie.

In situația aceasta de element dominant a rămas Maramureșul până la 1848 când românii de aci au primit o lovitură puternică ce i-au lovit în partea lor economică. Atunci s'au slobozit pe capul nostru evreii, care au început a se strecura în județ cam prin 1700 venind din Polonia prin Galiția. Dela 1848 maramureșenilor le merge tot mai rău. Funcționarii sunt de aci înainte unguri și evrei.

Dar a venit mult așteptata Unire a tuturor românilor la care prin adunarea dela Alba Iulia ne-am alăturat României Mari în care *vrem să trăim în vecii vecilor*.

Maramureșul a fost mult mai mare, așezările noastre s'au întins pe spinarea Carpaților până la Moravia. Din multul ce l-am avut ne-a mai rămas puțin. Dar puținul acesta *vrem să fie al nostru*, a terminat conferențiarul.

In atenția d-lui ministru al educației naționale

Ajutoarele de maestre și maestrele suplinitoare din învățământul industrial al fetelor, cu examen de capacitate dat în 1934, aduc la cunoștință următoarele:

Anul acesta s'au suspendat numirile cu titlul provizoriu în învățământul industrial, pentru motivul încadrărei profesorilor maeștri titulari din teritoriile cedate, deși numărul acestora a fost 6 la croitorie și 6 la rufărie.

Au rămas deci încă vacante 26 locuri pentru rufărie și 34 pentru croitorie. D. ministru este rugat să dispună a fi numite după tabloul de capacitate cu titlul provizoriu, cunoscând că anul acesta este ultimul an de valabilitate al acestor tablouri.

Având în vedere că locuri sunt și că unele din ele funcționează în calitățile arătate de 15—20 ani, speră că glasul lor va fi auzit, și li se va face dreptate, nefiind ele vinovate dacă timp de 10 ani nu s'a ținut examen de capacitate.

Inspectarea gărzilor naționale din plasa Segarcea (Dolj)

Craiova, 13 August

D. colonel Viișoreanu, comandantul gărzilor naționale din ținutul Olt, a inspectat gărzile partidului Națiunii din plasa Segarcea.

In vederea acestei inspecții, au fost convocați în com. Segarcea toți comandanții de gărzi comunale din plasă, precum și garda națională a com. Segarcea.

Au mai fost de față d. Adrian Berindei prim pretor al plășii, delegațiuni de învățători, preoți, autoritățile din comună și mai mulți fruntași ai comunei.

D. colonel Viișoreanu a venit însoțit de d. colonel Tomescu, comandantul gărzilor din jud. Dolj.

D. Gh. Popescu, comandantul gărzilor din plasă a dat raportul.

Apoi, d. col. Viișoreanu a trecut în revistă gărzile sub arme, după care a arătat însemnătatea gărzilor naționale.

A îndemnat la muncă și disciplină și a încheiat cu urări pentru M. Sa Regele.

S'au inspectat apoi controalele nominale și programele de lucru, după care s'a executat programul zilei, iar gărzile au defilat în fața comandantului de ținut și de județ și a autorităților locale.

Inspecția a fost continuată de d. colonel D. Tomescu, comand. jud. Dolj, care a dat instrucțiuni comandanților în legătură cu ordinele primite dela centru.

—oxo—

UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ

Craiova, 13 August

Sabin Ionescu, fără domiciliu stabil, a băut eri în mai multe cârciumi, îmbătându-se.

Ajuns la o cârciumă de pe calea Brestei, negustorul a refuzat să-i mai dea de băut.

Revoltat de... „afrontul" făcut de cârciumar, Sabin Ionescu a pus mâna pe un bolovan cu care a spărlit în geamurile cârciumei.

Dar întâmplarea a făcut ca în acel timp să treacă pe stradă muncitorul Ion Ardeleanu, dela serv. salubrității și bolovanul aruncat de beliv a lovit în cap pe Ion Ardeleanu.

Rănit grav, acesta a fost trimis la spitalul Filantropia.

Sabin Ionescu a fost arestat.

DECORAȚI CU „VIRTUTEA MARITIMĂ"

Cu prilejul zilei de 15 August, — sărbătoarea marinei, — M. S. Regele a distins cu „Virtutea maritimă", în categoriile menționate mai jos, următoarele persoane civile și militare:

NAVIGANT

Drăghicescu Ferdinand, comandor; Petre P. Vasile, comandor; Butaș A. Octavian, comandor; Isvoranu Teodor, cpt. comandor; Antonescu Nicolae, lt. comandor; Economu Ioan, lt. comandor; Foca Anton, lt. comandor; Borcea Ioan, lt. comandor; Prossinagg Carol, lt. comandor; Popescu Petre, căpitan; Grecescu Emil, căpitan; Ionescu Paul, căpitan; Costăchescu Constantin, căpitan; Bănică I. Ioan, căpitan; Dimancea Constantin, locotenent; Mașec Anton, maestru princ.; Balaban Duiliu, maestru princ.; Gavrilescu Mihail, vice amiral retrag.; Niculescu Rizea Const. vice amiral retrag.; Verbiceanu Ștefan, lt. comandor rez.; Verbiceanu Marius, lt. comandor rez.; Gheorghiu Nicolae, căpitan maritim; Cojan Ioan, ofițer pr. maritim; Sava Ioan, căpitan princ.; Ivan Alexandru, căpitan comand.; Georgescu Constantin, inspector mecanic; Adam Panait, mecanic princ.; Constantinescu D-tru, mecanic; Gazibar Ioan, mecanic șef; Melincovici Ștefan, radio-telegraf.; Marcu Ilie, pilot șef fluvial; Glonțea Stan, cârmaci fluvial; Băleanu Constantin, cârmaci fluvial; Căciularu Cristea, cârmaci fluvial; Stănescu Iancu, cârmaci fluvial; Avram Pavel, ofițer maritim; Marin Andrei, căpitan princ.; Ionescu Nicolae, comandor retrag.

NENAVIGANT

Năsturaș I. Vasile, general inginer; Steriopol Nicolae, comandor; Săvulescu Eugen, lt. comandor; Petrovici C. Mișu, lt. comandor; Mihăilescu Aurel, căpitan medic; Petrescu M. Petre, căpitan mecanic; Năstase M. Constantin, căpitan inginer; Botez Călin, locotenent; Ene Constantin, comandor rez.; Dragalina Virgil, comandor rez.; Niculescu Dumitru, lt. comandor rez.; Nestor George, căpitan rez.; Coandă Gheorghe, cpt. comandor retrag.; Pascal Alexandru, maestru princ.; Trandafir Nicolae, maestru; Orănescu Octavian, inginer șef; Teodoru Aurel, inginer; Burghelea Constantin, inginer; Protopopescu Mircea, inginer; Săceanu Sabin, inginer; Gâlcă Toma, inginer; Postelnicu Victor, inginer șef; Rang Gheorghe, director; Stănescu Emil, colonel magistrat; Mahmoud Ombargi, agent maritim; Karam George, agent maritim; Constantinidi Const., agent pr. maritim; Dr. Teodorescu Dumitru, medic. ad-ția com. P. C. A.; Drânceanu Gabriel, căpitan port; Alimănescu Gheorghe, căp. port princ.; Popescu I. Nicolae, șef atelier; Chiriac Spiridon, șef atelier; Perieșeanu Gr. Ioan, avocat; Perieșeanu Dan, inginer, director general S. N. G.; Grigorescu Traian, general, rezident regal ținut. Marea; Schina Mihail, general rez.; Negreanu Nicolae, general rez.; Georgescu P. Ioan, general brig. Tg. Mureș; Grigorescu Horia, primar, municipiul Constanța; Ioaniției Cezar, director; Vasilescu Alex., subinsp. gl.

La deschiderea sezonului de vânătoare

La noi, deschiderea sezonului de vânătoare se face oficial, pe ziua de 15 August. Acest eveniment trece aproape neobservat, însă, și nu numai de către nevânători, pe cari nu-l interesează acest sport, dar chiar de vânătorii adevărați, cari în majoritate, nu văd în acest eveniment o petrecere câmpenească, prin care se sărbătorește și se cântă preluduiul celui mai bogat și mai frumos timp, toamna.

In străinătate, deschiderea sezonului de vânătoare este, pentru toată lumea, prilej de plimbare și agrement în aer liber, de petrecere sănătoasă, la care iau parte familii întregi, cu copiii și prietenii lor, chiar dacă nu sunt vânători.

Pentru vânătorii noștri însă, deschiderea sezonului nu interesează decât prin libertatea ce li se dă din acea zi de a vâna liniștiți, obsedați numai de gândul de a ucide cât mai multe piese, spre a-și întrece tovarășii cu care vânează și a-și creia faima de buni vânători.

Dar bun vânător nu însemnează numai bun pușcaș, ci, dimpotrivă, el trebuie să fie și un mare iubitor și ocrotitor al vânatului pe care să nu-l împuște până la exterminare.

Din cauza micei proprietăți, care a schimbat condițiunile de traiu ale vânatului, precum și din pricina mulțimii nesăbuite a vânătorilor și mai ales din cauza prinderii în massă a vânatului migrător în toamnă și primăvară, pe coastele de Sud ale Europei (Grecia, Asia Mică, etc.) și pe cele de Nord ale Africei, vânatul migrător este într'o descreștere sdrobitoare față de trecut. Sunt specii care aproape au dispărut. Ca să stabilesc o proporție între raiul vânătoresc (bogăția de vânat) dinaintea războiului și dezastrul de acum, e destul să spun că atunci erau miriști pe cari de pe un singur hectar se ridicau chiar până la o sută prepelițe (adulți și puiandri), în timp ce astăzi trebuie să răscolești cu câine bun 100 de pogoane, până să dai de o pereche de prepelițe.

Am stabilit această proporție, luând în discuție prepelița, care este vânatul cel mai abundent. Se poate închipui deci, ce s'a întâmplat cu celalt vânat de trecere, care e mai rar, cum e sitarul, etc.

Anul acesta din cauza iernei prea lungi, au căzut pe meleagurile noastre puține prepelițe. Acum, însă, la deschidere, s'a constatat că sunt și mai puține. Faptul nu poate fi explicabil decât, că unele au plecat spre alte locuri cu hrană mai multă, sau că au fost silite să se ridice de ploile din primăvară, care au căzut necontenit luni întregi. De aceea, tocmai fiindcă sunt mai puține, ar fi de dorit ca vânătorii noștri să se abțină de la „recorduri" celebre de sute de bucăți. Dealtfel, nici n'ar mai putea să facă oricine asemenea isprăvi, deoarece n'au material de făcut cartușe.

O măsură, pe care ne oprim să o calificăm, a lăsat liberă vânzarea cartușelor fabricate (dând apă la moara fabricanților) și impuse cu prețuri mari, cari nu pot fi accesibile pentru toate pungile și a prohibit, blocând în debitele de vânzare, pulberea de vânat.

Măsura este nedreaptă și o evidențiem autorităților în drept cu rugămintea să se lase liberă în comerț vânzarea pulberii de vânat, fiindcă nu oricine dispune să-și cumpere cartușe făcute gata, cu prețuri așa de mari.

*

Nu putem încheia acest articol, fără a atrage atenția vânătorilor de a ocroti vânatul și în deosebi de a nu trage pentru nimic în lume asupra bietelor cloști cu pui mici, fiindcă aceștia rămânând singuri, fără mama lor, sunt distruși repede de răpitoare și de întemperii. Și astfel, vânătorii singur își scad din nesocotință și lăcomie, contingentul de vânat.

Ar fi momentul să mai spun aci, că și vânătorii de „meserie" ar trebui să-și schimbe cariera și s'o înlocuiască cu alta...

Vânătoarea e un sport în care nu trebuie să primeze numai uciderea, atât de sălbatecă în sine, ci dimpotrivă, petrecerea sufletească, frumusețea sportului, plimbarea în aer curat, contemplarea frumuseților naturii, aretul unui câine bun și bine dresat și tocmai la urmă numărul bucăților ucise.

Deci, nu mă îndoiesc că adevărații vânători de elită se vor abține anul acesta dela masacrele obișnuite și vor vâna rațional, ocrotind bietul vânat, care dispare din an în an tot mai mult.

E chestiune numai de puțin suflet și de nițică umanitate.

GEORGE SCRIOȘTEANU

—x◆x—

Grav accident de circulație la Cluj

Cluj, 13 August

Un grav accident de circulație s'a înregistrat azi dimineață pe Calea Regele Carol II, în apropierea Institutului de surdo-muți, în următoarele împrejurări:

Țăranul Vasile Țânțar, de 40 ani, originar din comuna Jucul de sus, voind să traverseze strada, a fost călcat de un autocamion cu un număr necunoscut, care venea cu o viteză extrem de mare dinspre Someșeni.

Țăranul s'a ales cu baza craniului fracturată și cu alte răni grave, iar șoferul autocamionului, fără a se interesa de soarta victimei, și-a continuat drumul, reușind să dispară.

Nefericitul țăran a fost transportat în agonie la clinica chirurgicală.

In legătură cu acest accident, d. maior Craioveanu, șeful poliției și jandarmeriei din județul Cluj, a dat cele mai severe dispoziții agenților de circulație pentru înaintarea tuturor șoferilor cari circulă pe teritoriul orașului cu viteză mai mare de 30 km. pe oră.

CURIER JUDICIAR

Cum funcționează tribunalul intre 15 August-14 Septembrie 1940

In perioada de vacanță, 15 August — 14 Septembrie 1940, tribunalul va avea următoarea compunere:

COMPLETUL 1—2 COMERȚ ȘI NOTARIAT

Mircea Floareș și N. G. Beldie lucrează la Notariat; Mircea Tretinescu și Ilarion Manoliu, la I comerț; Aristide Niculescu, la 2 comerț.

COMPLETUL CIVIL-CORECȚIONAL

Ștefan Zlatku (s. I c. c.); Anton Antonescu (s. 2 c. c.); Miron Drutzu (s. 3 c. c.); Dimitrie Dăbuleanu (s. 5 c. c.); Laurențiu Bârzotescu (s. 4 c. c.); Ovid Stănciulescu (s. 6 c. c.); Teodor Mircea (s. 6 c. c.); Gheorghe Cuparencu (s. 7 c. c.); Ion Hălăceanu (s. 1 c. c.).

JUDECATORI — SUPLEANȚI

15 August — 1 Septembrie 1940

Atanase Sideri, completul civilo-corecțional; Gheorghe Ganea, completul comercial-notariat.

1 Septembrie — 15 Septembrie

Atanase Sideri, completul civilo-corecțional; Scarlat Șerbănescu și Dinu T. Demetrescu completul comercial-notariat.

Orele de primirea publicului vor fi: 9—11 dim. cu excepția secției de notariat, care va primi acte până la orele 12.

Termene se vor fixa la procesele de natură urgentă, conform legii.

Procesul remizelor dela primăria municipiului Bucureşti

După cercetările făcute anul trecut la instrucție fusese trimis în judecată fostul director financiar al municipiului București, d. I. Cristea, pentru plăți neregulate făcute funcționarilor primăriei, ca remize pentru surplusul de încasări.

In fața tribunalului, procesul s'a desbătut pe larg. Apărarea d-lui Cristea a arătat că remizele sunt prevăzute chiar în legi; că au fost instituite de consiliul comunal, aprobate de ministerul de interne și li s'a dat descărcare de Curtea de conturi. Și că, grație stimulentului produs prin acordarea remizelor, de 21 jum. mil. lei, s'au încasat câteva sute de milioane peste cota obișnuită.

Tribunalul, primind aceste susțineri, l-a achitat pe d. Cristea de orice penalitate.

Primăria și parchetul au făcut însă apel care, fiind vorba de aplicarea legii patrimoniului public, s'a judecat chiar în vacanță.

Curte de apel s. II-a, formată cu d-nii consilieri I. Simionescu-Anastasiu, Tudor C. Măinescu și Teodor Nicoreșteanu, după îndelungată deliberare, a admis ambele apeluri și considerând plățile neregulate, a condamnat pe fostul director financiar la un an închisoare și plata integrală a remizelor încasate.

Trimis in judecată pentru fals

Prin rechizitoriul parchetului a fost trimisă direct în judecata tribunalului pentru fals Margareta Vesilescu, funcționară la Banca Națională a României din șos. Iancului Nr 95, pentru delictul de fals.

Este învinuită anume că anul trecut cumpărând imobilul dela sus arătata adresă dela bătrâna Anastasia Radu — cu rezerva pentru vânzătoare de a locui unul din apartament tot restul vieții — i-a plătit parte din sumă, iar pentru restul de preț i-a dat o cambie, scadentă la 1940. Ulterior însă, inculpata a falsificat data scadenței, punând anul 1946 în loc de 1940.

Daţi judecăţii pentru escrocherie

Parchetul a trimis în judecata tribunalului pentru delictul de escrocherie pe Tarta Iulius Gheorghe, funcționar, din com Baia Mare, str. Lucaci Nr. 43, care în ziua de 9 Iulie a. c. s'a dus la restaurantul Modern, a mâncat icre negre și a băut șampanie și la plată a spus că n'are bani

*

Prin ordonanța definitivă a cabinetului 6 instrucție a fost trimis în judecată pentru tentativă de escrocherie Ion Dimitriu zis Apostolescu, din str. Vasile Lascăr 18, care dându-se drept inspector la ministerul de finanțe, a încercat să înșele pe ceasornicarul Ștefan Dragomirescu și pe reprezentantul soc. Dermata, cărora le-a cerut bani spre a-i feri de răspunderile ce se degajează pentru dânșii din niște denunțuri.

Arestat pentru amenințare cu moartea

Cabinetul 10 instrucție a emis mandat de arestare contra lui Armand Risemberg zis Hascal zis Iancu zis Jean Rozescu, pentru delictele de amenințare cu moartea și distrugere.

Numitul prezentându-se la imobilul din str. Bărăției colț cu Moșilor, aflat sub sechestru judiciar, a amenințat pe îngrijitori cu moartea, cu bătaia și cu incendierea imobilului.

Bancrută

Al Vogel, cu domiciliul necunoscut, lichidator al soc. Unitas, a fost trimis în judecată pentru bancrută simplă.

Speculă

Fabrica de uleiuri vegetale și solidificate „Phoenix", din str. Spătarul Preda 10, a fost amendată cu 372.000 lei, iar procuristul și reprezentantul său legal Marcu Marcovici cu 186.565 lei, adică în total 558.565 lei, pentru că a vândut magazinului St. Filipescu un butoiu cu uleiu de rapiță, facturându-l ca uleiu de dovleac.

Personal veterinar

lăsat in disponibilitate fiindcă a rămas in teritoriul cedat Rusiei

„Monitorul Oficial" publică decisia ministerului de agricultură și domenii, prin care următorul personal veterinar tehnic, administrativ și auxiliar, neprezentat, considerat rămas în teritoriul cedat U. R. S. S., se lasă în disponibilitate pe data de 30 Iunie 1940:

DIN JUDEȚUL LAPUȘNA

Dr. Bivol Vasile, medic veterinar, inspector general, șeful Inspectoratului veterinar al Ținutului Nistru.

Dr. Jitarciuc Grigore, medic veterinar primar al jud. Lăpușna.

Dr. Binder Erhard, medic veterinar, Circumscripția Hâncești.

Dr. Tonev Dobre, medic veterinar, Circumscripția Tg.-Călărasi.

Dr. Davidov Alexandru, medic veterinar, Abatorul Chișinău.

Dr. Corobceanu Vladimir, medic veterinar primar, orașul Chișinău.

Dr. Grosu Pavel, medic veterinar circumscripția, orașului Chișinău.

Dr. Budacov Ioachim, medic veterinar circumscripție, orașul Chișinău.

Dr. Procopan Victoria, medic veterinar circumscripție, orașul Chișinău.

Dr. Ulinici Vladimir, medic veterinar, director Abatorul Chișinău.

Dr. Nicolschi Nicolae, medic veterinar la Abatorul Chișinău.

DIN JUDEȚUL BALȚI

Dr. Gluhovschi Nicolae, medic veterinar primar al orașului Bălți.

Dr. Dobândă Boris, medic veterinar, circumscripția Tg.-Fălești.

DIN JUDEȚUL CAHUL

Dr. Milcov Nicolae, medic veterinar, circumscripția Cubei.

Dr. Topalov Casian, medic veterinar circumscripția Baimaclia.

Dr. Perciun Pavel, medic veterinar, orașul Cahul.

DIN JUDEȚUL HOTIN

Dr. Kornreich Pinkas, medic veterinar, circumscripția Tg.-Secureni

Dr. Romanovschi Simion, medic veterinar, director, depozitul de armăsari Fitești.

DIN JUD. CETATEA ALBA

Dr. Wildmer Oscar, medic veterinar, circmuscripția Tarutino

Dr. Leporinschi Nicolae, medic veterinar, circumscripția Arciz.

Dr. Schlenker Traugott, medic veterinar, circumscripția Sărata.

Dr. Myczkowschy Miroslav, medic veterinar, circ. Cazecă-Vechi.

Dr. Strateciuc Dionisie, medic veterinar, orașul Cetatea Albă.

DIN JUDEȚUL ISMAIL

Dr. Pântea Nicolae, medic veterinar, circumscripția Bolgrad.

Dr. Iancev Dumitru, medic veterinar, circumscripția Reni.

3. Dr. Tanasiciuc Alexandru, medic veterinar, cir. Chilia-Nouă.

DIN JUDEȚUL ORHEI

Dr. Sacală Ștefan medic veterinar primar, jud. Orhei.

Dr. Elekeș Adalbert, medic veterinar, circumscripția Criuleni.

Dr. Volintir Valentin medic veterinar, circumscripția Bravicea.

Dr. Cecati Alexandru, medic veterinar, orașul Orhei.

DIN JUDEȚUL TIGHINA

Dr. Luscalov Filip, medic veterinar, circumscripția Cimișlia.

Dr. Colev Vasile, medic veterinar, circumscripția Comrat.

Dr. Granici Simion, medic veterinar, circumscripția Românești.

Dr. Popovici Vladimir, medic veterinar, circumscripția Mânzari

Dr. Coseac Vasile, medic veterinar, orașul Tighina.

DIN JUDEȚUL SOROCA

Dr. Tarnoruțchi Ioan, medic veterianr primar, jud. Soroca.

Dr. Zilberman Simon, medic veterinar, circ. Cotiugenii-Mari

Dr. Pogorevici Toma, medic veterinar, circumscripția Florești.

Dr. Botnaru Teodor, medic veterinar, circumscripția Târnova.

Dr. Glăvan Boris, medic veterinar, circumscripția Nădușite.

Dr Zâmbreanu Anatole, medic veterinar, orașul Soroca

DELA LABORATORUL DE B. V. CHIȘINAU.

Dr. Jitarciuc Nina, medic veterinar de laborator.

Tănase Afanase, impiegat.

Cojocaru Vladimir, laborant.

Madan Emanoil, laborant.

Nedov Alexandra, laborant,

Agarici Vasile, camerist.

Dibrov Serghei, camerist.

Grosu Simion, camerist.

Tănase Gr. Alexandru, agent veterinar.

Udrișteoiu Dumitru, casier contabil.

DIN JUDEȚUL CERNAUȚI

Dr. Suchoverschi Eugen, medic veterinar, circ. Sadagura.

Dr. Sommer Mihail, medic veterinar, circumscripția Zastavna

Dr. Hanchievici Paul, medic veterinar, circ. Vrâncenii.

DIN JUDEȚUL STOROJINEȚ

Dr. Staeru Hans, medic veterinar, circumscripția Văscăuți.

Dr. Miniălov Alois, medic veterinar, circumscripția Adâncata.

DIN JUDEȚUL DOROHOI

Dr. Enzer Manase, medic veterinar, circumscripția Herța.

DESTITUIRI

Următorii medici veterinari, aflați în țară, care au trecut ulterior în teritoriul cedat U. R. S. S., fără a solicita aprobarea din partea ministerului (fiind și dezertori din armată), se destitue, pe data de 30 Iunie 1940:

Dr. Popazov Mihail, medic veterinar primar al jud. Tulcea.

Dr. Heth Crist. Albert, medic veterinar, circ. Broșteni-Neamț.

Dr. Peisach Aron, medic veterinar, circ. Darabani-Dorohoi.

*

Dr. Leiderman Idel, medic veterinar dela circumscripția Stejarul, jud. Caliacra, prezentându-și demisia, pe data de 26 Iulie 1940, pe motiv de repatriere, i se primește această demisie pe data menționată.

O căruță sfărâmată de tren la Lugoj

Un mort și un rănit. — Trei vagoane și linia avariate

Lugoj, 12 August

In colțul Spitalului de Stat din Lugoj se află un pasaj de nivel la încrucișarea liniei ferate Lugoj-Ilia cu șoseaua județeană Lugoj-Jabăr.

Acest pasaj de nivel nu este prevăzut cu nici un fel de barieră, deși se află în interiorul orașului, ci numai prin două table fixe cari marchează pasagiile.

Datorită lipsei barierei, la acest pasaj de nivel se întâmplă dese accidente. Vreo 10 astfel de accidente s'au întâmplat în anii din urmă, între cari este și acela de acum 5—6 ani, când un autobus de pasageri a fost surprins de tren, împins pe linie și apoi răsturnat în șanț.

Din cauza acestor accidente căile ferate au fost adeseori date în judecată pentru daune, de către răniți.

In ziua de 12 August între orele 4—5 d. a., o garnitură de manevră cu mai multe vagoane goale, împinse din spate de locomotivă, se întorcea dela halta fabricelor de țiglă și cărămidă Muschong spre gara Lugoj.

In vagonul din față se afla postat frânarul — șef de manevră.

Când garnitura a ajuns în dreptul gardului de zid care împrejmuește, spre calea ferată, grădina spitalului, mecanicul a dat obișnuitul semnal de atenție al sosirii trenului în dreptul pasagiului de nivel.

Cu ochiul, sosirea trenului putea fi mai greu observată din cauza gardului și arborilor mari din grădina spitalului.

In acest moment s'a apropiat de pasaj căruța cu provizii a spitalului de Stat din Lugoj, care pleca spre câmp condusă de vizitiul Ioan Faur. In căruță se mai afla și Gheorghe Stirban, un bolnav dela secția de psihiatrie, acum în stare de ameliorare, care de obiceiu ajuta la lucrările agricole ale spitalului. Acești ajunși la pasaj, deși au fost avertizați de mai mulți trecători că se apropie un tren și deși frânarul — șef de manevră din vagonul din față i-a anunțat prin semne și strigăte, vizitiul Ioan Faur a dat biciu cailor voind să treacă înaintea trenului.

N'a avut însă timp, căci căruța a ajuns pe linie în acelaș moment cu trenul.

Tamponarea a fost inevitabilă. Caii, speriați, au rupt hamurile fugind. Vizitiul Ioan Faur a fost aruncat la mare distanță, alegându-se cu răni serioase. Căruța a fost complet sfărâmată, iar Gheorghe Stirban care se afla în ea, a fost omorit pe loc.

La vreo câțiva metri distanță de la locul tamponării, osia de fer a căruței distruse ajungând deacurmezișul pe șine, a făcut să deraieze primele trei vagoane, care s'au răsturnat la dreapta liniei, în șanț, unul peste altul, strivind și terasamentul.

Intre timp mecanicul a reușit să oprească locomotiva cu restul vagoanelor.

Din primele cercetări s'a stabilit că, din partea organelor C. F. R. nimeni nu este vinovat de nici o neglijență sau abatere dela serviciu — ba frânarul șef de manevră care se afla în vagonul care a tamponat căruța nu și-a părăsit locul până ce n'a observat că vagonul a sărit de pe linie; abia atunci a sărit de pe vagon.

Accidentul se datorește numai imprudenței vizitiului Ioan Faur care se află internat în spital.

Am spus, că la acest pasaj de nivel s'au întâmplat și se întâmplă mereu numeroase accidente. Cauza unică este lipsa unei bariere, care, dată fiind situația topografică a acestui pasaj de nivel, este absolut necesară. Din spre Lugoj linia vine în curbă spre pasaj, de ambele părți sunt arbori și clădiri. Din spre Ilia, la stânga gardului spitalului sunt arbori mari, iar la dreapta clădiri și arbori.

Chestiunea construirii unei bariere la acest pasaj se discută de ani de zile. C. F. R. susține că orașul ar trebui s'o construiască și s'o întrețină, iar orașul susține că din contră C. F. R. trebue să facă acest lucru. Discuția durează, însă în dauna cetățenilor și a căilor ferate.

Nu interesează cine ar trebui să construiască bariera, căile ferate sau primăria, cerem însă, în numele cetățenilor, ca această barieră să se construiască odată!